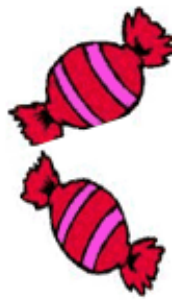

נא לא לקרא בזמן התפלה		
יקריאת התורה		
מוצ"ש"ק	הד"נ	
20:25	19:13	קרית ארבע
20:27	19:13	חיספין
20:30	19:16	חיפה
20:26	19:08	ירושלים
20:28	19:24	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת בהעלתך | י"ט סיון התשע"ב | גליון מספר 33 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "ארז שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקדה אלהות

לרפואת אבישג מרים בת מלכה

לשון הרע דבר נורא

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

יצחק ואסתר חברים טובים מאז ומתמיד של הורי. אבי ויצחק למדו בישיבה ביחד, ואסתר הייתה עם אמי בשורות לאמי. יצחק ואסתר התחתנו ראשונים, ואסתר הפירה לאבי את חברתה הטובה, והקשר החם והאהב התחזק, עד שמי שלא הכיר את הספור חשב שיש קשר משפחתי בינינו. כשיצחק ואסתר עשו שמחה, ברור היה שאבי ואמי מזמנים, וכך היה להיפך. כל שמחה משפחתית שעשינו, יצחק ואסתר היו מזמנים. כשנולדו הילדים רבתה השמחה, והחברות עברה לילדים. הכל היה נראה ורד ויפה עד ש..... חגי, בנם של יצחק ואסתר חגג בר מצוה. יחדו ארגנו את אולם בית הכנסת, ערכנו שלחנות וכסאות, שמנו מפות וכלים, פרחים ובלוזים והשמחה הייתה גדלה ונפלאה. האורחים שהחלו לבוא הניחו את מתנותיהם בעגלה מיוחדת שהיתה בפתחו של האולם, והתיישבו במקומם. לפתע ראינו את חגי חתן בר המצוה עומד בצד כשהוא בוכה. רצנו אליו ושאלנו אותו מה קרה? בבר המצוה שלך אתה בוכה? כן!! ענה חגי, יואל אמר לי שדניאל גנב מהעגלה מתנה אחת וברח מחוץ לאולם. ידעתי שדניאל גונב, גם בכתה וגם כשאנו משחקים, אבל עכשו בבר המצוה שלי, לגנוב לי מתנה באולם? זו חצפה מאין כמותה. עמדנו נדהמים. דניאל?! אתה בטוח דניאל אחי? כן!! כך אמר לי יואל, החבר הכי טוב שלי. לרגע לא ידעתי מה לעשות. למזלי יצחק אביו של חגי, שראה את ההמלה הגיע וכששמע מה שאמר בנו, התבונן בנו ואמר: חגי, בפרשת הבר מצוה שלך למדת: "ותנדבר מרים ואהרן במשה". ואמרו חכמים שמרים ואהרן דברו ביניהם על משה, ולמעשה זה היה לשון הרע. עונשה של מרים היה צרעת שבגללה היא הייתה צריכה לצאת מחוץ למחנה שבוע ימים עד לטהרתה. לשון הרע זה דבר נורא, אסור לומר ואסור לשמע לשון הרע, ואפילו אם זה אמת. אגש אל דניאל ואברר אתו, ואתם? עשו תשובה, פי חטא נורא ואיום עשיתם. עמדנו מבוזשים, אך התביישנו יותר כשאבא של חגי חזר ואמר: אכן כן. דניאל לקח את המתנה מהעגלה, כי זו הייתה המתנה שהוא הביא. ויודעים מדוע? הוא שכח לכתב ברכה, ולכן הוא יצא מהאולם עם המתנה, על מנת לכתוב ברכה לכבוד בר המצוה שלך חגי. שמעתם חברים יקרים? לשון הרע זה דבר נורא, כמעט וזה גרם לריב וברגז בין המשפחות שלנו, סתם וללא סיבה. אז היו חילים גבורים והלחמו בלשון הרע בכל הכח. מבטיחים? אז קדימה הסתערו. בהצלחה.

שבת שלום ולהתראות בשבוע הבא בעלון פרשת שלח לך, יונתן.

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד

החִידָה הַפְּרָשָׁה

- ☺ מה פֶּסַח אֶת הַמִּשְׁכָּן בַּיּוֹם וּמָה בַּלֵּילָה?
- ☺ מָה מִצְוֶה ה' אֶת מֹשֶׁה לְהַכִּין?
- ☺ מָה הֵצִיעַ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ לִיתְרוֹ חוֹתָנוּ?
- ☺ אֵלּוּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת מִיַּחְדּוֹת מוֹפִיעוֹת בַּפְּרָשָׁתָנוּ? מָה הַמִּיחָד בָּהֶן?

הַשְׁבִּילֵי הַפְּרָשָׁה

הַפְּרָשָׁה מְתַאֲרֶת אֶת טְהֵרַת הַלְוִיִּים, וְאֶת מִצְוֹת פֶּסַח שְׁנֵי לַמִּי שֶׁלֹּא הִקְרִיב בַּפֶּסַח הַרְאשׁוֹן. ה' עוֹזֵר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַל יַד עֵנָן בַּיּוֹם וְאֵשׁ בַּלַּיְלָה. עֲשִׂיתָ שְׁתֵּי חִצּוֹצְרוֹת כָּסוּף. לְפִי הַחִצּוֹצְרוֹת יִדְעוּ יִשְׂרָאֵל מִתִּי מֹשֶׁה רָצָה לְכַנֵּס אֶת כּוֹלָם וּמִתִּי אֶת חֶלְקָם, וּמִתִּי לְהִתְחִיל לְנַסֵּעַ. יִשְׂרָאֵל מִתְלוֹנְנִים וּמִבְקָשִׁים בְּשׂוֹר, ה' שָׁלַח שְׁלוֹ וַיִּשְׂרָאֵל שְׁאֶסְפוּ אֶת הַשְּׁלוֹ וְאֶכְלוּהוּ, נִעְנְשִׁים וּמִתִּים בִּ"קְבָרוֹת הַתְּאֵנָה". מֵרִים וְאֶהְרֹן דִּבְרוּ לְשׁוֹן הַרְעַ עַל מֹשֶׁה וּמֵרִים לְקַתָּהּ בְּצִרְעוֹת. מֵרִים יִצְאָה מַחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבָעָה יָמִים וּמֹשֶׁה הִתְפַּלֵּל עֲלֵיהָ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִחֲפִים לַמֵּרִים עַד שֶׁתִּחְזֹר לַמַּחֲנֶה.

הַמְּשַׁחָה הַפְּרָשָׁה

פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ מְסַיֶּמֶת בְּסִפּוּר עֲצוּב בּוֹ מֵרִים אַחֲוֹתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ, לֹקֵה בְּצִרְעוֹת כְּעֵנֶשׁ עַל לְשׁוֹן הַרְעַ. כְּתוּצָאָה מִכֵּן הִיָּתָה מֵרִים צְרִיכָה לְהִיֹּת שְׁבָעָה יָמִים מְנַדָּה וּמְרַחֶקֶת מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁחִלְפָה הַצִּרְעוֹת. עֵנֶשׁ קָשָׁה מְאֹד נִעְנְשָׁה מֵרִים, כִּי לְשׁוֹן הַרְעַ הוּא דִּבְרַר כֹּל כֵּן נוֹרָא, שֶׁהֵעֵנֶשׁ עֲלָיו גְּדוֹל וְקָשָׁה. אֲךָ עִם יִשְׂרָאֵל כָּלוּ, מַחֲכָה שְׁמֵרִים תִּבְרִיא וְתִחְזֹר לַמַּחֲנֶה וְרַק אִזְּ קָמוּ מִמְּקוֹמָם וְהִלְכוּ הַלָּאָה. יוֹדְעִים מְדוּעַ? כִּי מֵרִים עֲשִׂתָה הַרְבֵּה דְבָרִים טוֹבִים גַּם כֵּן. וְאִנּוּ לֹא שְׂכָחִים גַּם אֶת הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים. גַּם בֵּינֵינוּ, יֵשׁ זְמַנִּים שְׁמִישָׁהוּ עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה לֹא יָפָה, אֲךָ עֲלֵינוּ לְתַת אֶת כָּל הַזְּמַן שְׁצָרִין וּלְהַמְתִּין בְּאַהֲבָה, עַד שְׁיִבְקֶשׁ סְלִיחָה וְאַחֵר כֵּן? מִמְּשִׁיכִים כְּרַגִּיל וְאֶפְלוּ בִּיּוֹתֵר אַהֲבָה, וְלֹא נִשְׁאַרִים עִם כְּעֵס וּבְרָגוּז, שֶׁהָרִי הוּא נִעְנֵשׁ וְעֹשֶׂה תְּשׁוּבָה.

סֵפֶר אֶלְהוֹן הַשֶּׁבֶת

מְסַפֵּר עַל אֶחָד מִתְלַמְּדֵי ר' אֱלִיהוּ לְפִינָאן זצ"ל שֶׁרָצָה לְפָרֵשׁ מִהִישִׁיבָה לְלַמֵּד מִקְצוּעַ שֶׁל רוֹאֵה חֲשׁבוֹן כְּדִי שִׁיחֶיהָ לוֹ אֶפְשָׁרוֹת לְהַתְּפַרְנֵס. קָרָא לוֹ ר' אֱלִיהוּ וּשְׁאָלוּ: מָה רְאִיתָ לְעֹזֵב אֶת עֶסֶק הַתּוֹרָה? עֲנֵה הַתְּלַמִּיד כִּי בְּרָצוֹנוֹ לְעִשׂוֹת לְעִצְמוֹ אֶפְשָׁרוֹת הַכֶּנֶסֶה לְעִתִּיד וּלְכֹן רוֹצֵה לְלַמֵּד מִקְצוּעַ. שְׁאָלוּ הַרְבֵּ: וּמִי אָמַר לְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּלַמּוּדֶיךָ? תַּמָּה הַתְּלַמִּיד: וְכִי זֶה מָה שֶׁהֵרַב מֵאֲחַל לִי? אָמַר לוֹ הַרְבֵּ: וְהִלָּא הַמְּצִיאוֹת מוֹכִיחָה שְׂרָבִים אֵינָם מְצַלִּיחִים. עֲנֵה הַתְּלַמִּיד: ה' יַעֲזֹר לִי שְׁאֲצִלִּיחַ. הַמְּשִׁיךְ הַרְבֵּ וּשְׁאָל: וְאַחֵר שֶׁתְּקַבֵּל אֶת הַתְּאֵר, מִי אָמַר שֶׁתִּמְצָא עֲבוּדָה, הֲרִי רַבִּים מְבַעֲלֵי הַמִּקְצוּעַ יוֹשְׁבִים בְּטִלִּים? עֲנֵה הַתְּלַמִּיד: ה' יַעֲזֹר וְאִמְצָא עֲבוּדָה. שְׁאָל הַרְבֵּ: וְלִשְׁם מָה לְךָ עֲבוּדָה? עֲנֵה הַתְּלַמִּיד: רוֹצֵה אֲנִי לִישָׂא אִשָּׁה וּמִבְקָשׁ אֲנִי מִקּוֹר פְּרִנְסָה שְׁאוּכַל לְהִבְיֵא טְרַף לְבֵיתִי. שְׁאָלוּ הַרְבֵּ: וּמִזֵּן לְךָ שֶׁתִּמְצָא אִשָּׁה? עֲנֵה הַתְּלַמִּיד: ה' יַעֲזֹר שְׁאִמְצָא אִשָּׁה כְּלָבְבִי. שׁוּב שְׁאָל הַרְבֵּ: לִשְׁם מָה לְךָ מִקְצוּעַ כְּזֶה שְׁדוּרְךָ מִמֶּנּוּ זְמַן רַב לְלוּמְדוֹ, בְּשִׁבִיל לְהַתְּפַרְנֵס דִּי לְךָ בְּמִקְצוּעַ פְּשוּט? עֲנֵה הַתְּלַמִּיד: בְּעִזְרַת ה' יִהְיוּ לִי יְלָדִים וְצָרִין אֲנִי לְפְרִנְסָם, וְלִזְהָ צָרִין מִשְׁכַּרְתָּ שֶׁתִּעֲנֶה עַל דְּרִישׁוֹת אֵלּוּ. שְׁאָלוּ הַרְבֵּ: וּמִזֵּן לְךָ שִׁיחֵי לְךָ יְלָדִים? עֲנֵה הַתְּלַמִּיד: ה' יַעֲזֹר וְיִתֵּן... סִיִּם הַרְבֵּ אֶת דְּבָרָיו: תִּרְאֶה עַד כַּמָּה נִגְיַעְתָּן מִטָּה אֶת לְבָן אַחֵר תְּאוֹתֶיךָ, כְּשֶׁאֲנִי שְׁאֲלֶךָ עַל לַמּוּדִים, עֲבוּדָה, אִשָּׁה, יְלָדִים, אֶתָּה מֵאֲמִין גְּדוֹל וּבּוֹטַח שֶׁה' יַעֲזֹר, וְאֵלּוּ שֶׁתִּשָּׁב בְּשִׁיבָה וְתִלְמַד וְה' יַעֲזֹר לְךָ לְמִצָּא מִקּוֹרוֹת לְפְרִנְסָה, זֶה אֶתָּה לֹא מֵאֲמִין, וְכִי יָד ה' תִּקְצָר...!?